

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

parlamentar, f. eks. ikke i Sverige, hvor lovforslagene sendes direkte til udvalgsdrøftelse. Men netop for at kalde på offentlighedens opmærksomhed og interesse anser jeg det for at være af betydning, at lovforslagets principper bliver trukket op og partiernes principielle synspunkter bliver kendt og kan danne grundlag for den offentlige debat, medens der arbejdes videre med forslagene i folketinget. Skal det imidlertid kunne påregnes, at første behandling her i tinget vil fremkalde debat og opmærksomhed i offentligheden, tror jeg, det er nødvendigt, at vi ved lovforslags første behandling i højere grad, end det almindeligvis hidtil har været tilfældet, samler os om det principielle og ikke fortaber os i enkeltheder. At binde sig for stærkt til enkeltheder i et lovforslag, før det kommer til drøftelse i et udvalg, kan også undertiden gøre det vanskeligt at opnå den samling om lovforslagets gennemførelse, som der ellers vil være mulighed for. Efter min opfattelse bør vi derfor tilstræbe, at lovforslags første behandling samler sig om det principielle med det for øje at orientere offentligheden og rejse sagen til debat, så befolkningen er opmærksom på, hvad det drejer sig om, og kan få lejlighed til at give sin mening tilkende, inden spørgsmålet er færdigbehandlet i folketinget. Det er nemlig af umådelig betydning i et demokrati, at den offentlige politiske debat i landet føres på et sagligt og redeligt grundlag, og det er folketingets opgave gennem debatten her i tinget at give sit bidrag til en velunderbygget saglig orientering som oplæg til den offentlige debat. Folketinget skal hjælpe med til, at offentligheden i så stor udstrækning, som det er praktisk muligt, kan følge arbejdets gang i tinget.

Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt eller fornuftigt, som også udvalgets ordfører gjorde opmærksom på, at gøre udvalgs møderne offentlige. Under en udvalgsforhandling må man kunne føre synspunkter frem, som ikke er helt afklarede, og høre modargumenterne, uden at man i den anledning skal bindes til standpunkter, som man gennem den videre drøftelse selv kan se ikke sagligt kan fastholdes. I udvalgs møder må synspunkter frit kunne fremføres og diskuteres, og først når de enkelte

udvalgsmedlemmer har klaret for sig selv den stilling, man anser det for sagligt forsvareligt at indtage til et lovforslags enkeltheder, først da har det interesse for den offentlige diskussion at kende medlemmerne og partiernes standpunkt. Både af hensyn til sagligheden i den offentlige debat og af hensyn til opnåelse af praktiske resultater i lovgivningsarbejdet mener jeg, at udvalgs møderne som hidtil ikke bør være offentlige, men alle i udvalget for forretningsordenen, hvis indstilling vi drøfter her, har været enige om, at der bør gives meddelelser til pressen og offentligheden om arbejdets gang i udvalgene i så stor udstrækning, som det overhovedet er muligt, og som det er forsvareligt under hensyn til det saglige arbejde, der skal foregå i disse udvalg. Jeg tror, at både pressen, befolkningen og lovgivningsarbejdet er bedst tjent med en sådan ordening.

Jeg kan derfor anbefale forslaget til vedtagelse.

Som ærede medlemmer vil have set, foreligger der imidlertid et ændringsforslag foruden det af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) stillede, et ændringsforslag, som jeg har stillet, og som omhandler det samme problem, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) nys gjorde rede for: omtaleformen overfor tingets medlemmer. Dette forslag vil jeg gerne anmode tingets medlemmer om at støtte. Det går ud på at ændre omtaleformen sådan, at anvendelsen af „det ærede medlem“ bliver valgfri. Det forekommer mig, at den nugældende omtaleform ofte virker noget monotont og unaturligt. Meningen med at anvende denne omtaleform er jo, at det skulle bidrage til at give debatten her i tinget en vis stil, og jeg erkender gerne, at stil og form har sin ret, men jeg er opmærksom på det samme, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) gav udtryk for: at f. eks. i radio-transmissionerne af forhandlingerne her i tinget virker denne omtaleform ikke naturlig, og jeg kan forstå, om der er mange lyttere, der synes, at den lyder noget kunstigt. Forholdet tager sig noget anderledes ud for os, der er med i forhandlingerne her, måske navnlig for os, der gennem en årække er blevet fortrolige med denne sprogbrug, men mon ikke en del af de nye med-